

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-195/12

**Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA
przeciwko
Région wallonne**

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia)]

Dyrektywa 2004/8/WE — Zakres stosowania — Kogeneracja i wysokosprawna kogeneracja — Artykuł 7 — Regionalny system wsparcia przewidujący przyznanie „zielonych certyfikatów” instalacjom do kogeneracji — Przyznanie większej liczby zielonych certyfikatów instalacjom przetwarzającym głównie drewno lub odpady drzewne — Zasada równości i niedyskryminacji — Artykuły 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

Streszczenie – wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2013 r.

1. *Środowisko naturalne — Wspieranie kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii — Dyrektywa 2004/8 — Przepisy dotyczące systemów promowania na poziomie krajowym — Zakres stosowania — Ograniczenie do wysokosprawnej kogeneracji — Brak*

(dyrektywa 2004/8 Parlamentu Europejskiego i Rady, art. 7)

2. *Prawa podstawowe — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Równość traktowania — Zakres stosowania — Przepisy krajowe wprowadzające w życie prawo Unii — Krajowy środek wsparcia na rzecz kogeneracji i odnawialnych źródeł energii wpisujący się w ramy ustanowione przez dyrektywy 2001/77 i 2004/8 — Włączenie*

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 20, 21, art. 51 ust. 1; dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady: 2001/77, art. 4; 2004/8, art. 7)

3. *Prawo Unii Europejskiej — Zasady — Równość traktowania — Odmienne traktowanie uzasadnione obiektywnie — Kryteria oceny — Stosowanie do środka krajowego wprowadzającego w życie prawo Unii*

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 20, 21)

4. *Środowisko naturalne — Wspieranie kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii — Dyrektywa 2004/8 — Wspieranie produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych — Dyrektywa 2001/77 —*

Przepisy dotyczące systemów promowania na poziomie krajowym — Przyznanie większej liczby zielonych certyfikatów instalacjom przetwarzającym głównie drewno lub odpady drzewne — Naruszenie zasady równego traktowania — Brak

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 20, 21; dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady: 2001/77, art. 4; 2004/8, art. 7)

1. Artykuł 7 dyrektywy 2004/8 w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42 dotyczącą krajowych systemów wspierania kogeneracji należy interpretować w ten sposób, że zakres jego stosowania nie jest ograniczony tylko do tych instalacji do kogeneracji, które charakteryzują się tym, że są wysokosprawnymi instalacjami w rozumieniu tej dyrektywy.

(por. pkt 37, 38, 41; pkt 1 sentencji)

2. Zasada równego traktowania i niedyskryminacji ustanowiona w szczególności w art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ma zastosowanie do państw członkowskich, kiedy stosują prawo Unii, jak wynika w szczególności z art. 51 ust. 1 karty.

W związku z powyższym, gdy państwo członkowskie ustanawia środek wsparcia na rzecz kogeneracji i odnawialnych źródeł energii, które wpisują się w ramy ustanowione, po pierwsze, przez dyrektywę 2004/8 w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42, a w szczególności jej art. 7, a po drugie, przez dyrektywę 2001/77 w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, a w szczególności jej art. 4, i wdraża w ten sposób prawo Unii, to powinno przestrzegać zasady równego traktowania i niedyskryminacji uznanej w szczególności w art. 20 i 21 karty.

(por. pkt 48, 49)

3. Zasada równego traktowania i niedyskryminacji wymaga, by porównywalne sytuacje nie były traktowane w różny sposób i by różne sytuacje nie były traktowane w identyczny sposób, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione. Elementy charakteryzujące różne sytuacje, a w ten sposób ich podobny charakter, winny być w szczególności określone i ocenione w świetle przedmiotu i celu aktu wspólnotowego, który wprowadza rzeczzone rozróżnienie. Należy poza tym uwzględnić zasady i cele dziedziny prawa, do której należy rzeczony akt. Takie podejście powinno również przeważać, *mutatis mutandis*, przy ocenie zgodności, w świetle zasady równego traktowania, środków krajowych wdrażających prawo Unii.

(por. pkt 50, 52, 53)

4. Zasada równego traktowania i niedyskryminacji, wyrażona w szczególności w art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, nie sprzeciwia się temu, aby przy ustanawianiu krajowych systemów wspierania kogeneracji i wytwarzania energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii, takich jak te, których dotyczy art. 7 dyrektywy 2004/8 w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42 i art. 4 dyrektywy 2001/77 w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, państwa członkowskie przewidziały środek wzmożonego wsparcia, z którego to środka mogą korzystać wszystkie instalacje do kogeneracji przetwarzające głównie biomasę, z wykluczeniem instalacji do kogeneracji przetwarzających głównie drewno lub odpady drzewne.

W istocie ze względu na, w szczególności, cele dyrektyw 2001/77 i 2004/8, jak również na cele Unii w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego, na szeroki zakres uznania przyznany państwom członkowskim przez te dyrektywy w celu ustanowienia i wdrożenia systemów wsparcia mających promować kogenerację i wytwarzanie energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii, oraz mając na uwadze właściwości różnych kategorii biomasy, które mogą być wykorzystane w procesie kogeneracji, nie można uważać, że w kontekście takich systemów wsparcia kategorie te znajdują się w sytuacji porównywalnej dla celów ewentualnego stosowania zasady równego traktowania, której przestrzeganie jest zapewnione przez prawo Unii. W szczególności jeśli chodzi o sam odnawialny charakter zasobu, a zatem z punktu widzenia jego dostępności, jak również z perspektywy zrównoważonego rozwoju, ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych i bezpieczeństwa dostaw, drewno, będące zasobem, którego odnowienie wymaga długiego czasu, różni się od produktów rolnych lub odpadów z gospodarstw domowych i odpadów przemysłowych, których czas produkcji jest znacznie krótszy.

(por. pkt 66, 67, 74, 80, 82; pkt 2 sentencji)